

vis Form end paa selve Gjennemførelsen af Arvesagen. Gen af de ærede Forslagsstillere sætter ogsaa paa sin Side større Priis paa den af ham med os foreslaede Form end paa Gjennemførelsen af Arvesagen. Begge Parter holde — og vistnok efter deres Overbeviisning — meest paa Formen. Jeg derimod kan hverken være enig med den ærede Rigsdagsmand, som har ført Ordet for os i denne Sag, eller med Ministeriet. Jeg sætter Gjennemførelsen af Arvesagen øverst. Den ene eller den anden Form kan jeg forestrække; kan jeg langt give Forrinnet, kan jeg finde store og vægtige Grunde at tale for, men, dersom jeg ikke kan sætte den Form, jeg forestrækker, igjennem, saa sætter jeg dog Gjennemførelsen af Arvesagen øverst (Hør!). Efter de her stedfundne Udtalelser troer jeg ikke, at der er Mange, som dele denne Anskuelse (Jo! Jo!) — ja det glæder mig at høre nogle Ja'er; efter de ffete Udtalelser havde jeg ikke ventet det, — og dog siger jeg, at det er nødvendigt, at man netop holder sig det fast for Die, dersom man vil gjennemføre denne Sag. Skjøndt jeg veed, at min Opfordring neppe vil have nogen Betydning, saa opfordrer jeg dog til, at man ved at stemme for det af os gjorte Forslag vil vise, at man vil gjennemføre Arvesagen. (Ja! Ja! En Stemme: Nei!). Ja den, der sagde Nei, vil ikke følge Opfordringen (Latter). De 55 Herrer, der stemte for et nu forkastet Forslag, have ved den her i Salen stedfundne Afstemning kunnet overbevise sig om, at deres Mening ikke har Majoritet; de have altsaa nu Valget mellem Regjeringsens Forslag og vort Forslag (Nei!). De Herrer overveie dette; de troe ikke, at de ved alle disse smaa Konstgreb, ved atter og atter at stille de samme Endringsforslag til de gjorte Hovedforslag, virkelig kunne opnaae noget Væsentligt for Sagen. Jeg troer, at, efter den hele politiske Anskuelse, de have udtalt, bør de stemme for dette Forslag (Nei!); men i saa Henseende er jo i alt Fald Enhver sin egen Herre. Jeg beklager, at Sagen har faaet den Stilling, som den har; jeg troer, at det seer saare mørkt ud for Gjennemførelsen af denne Sag. Jeg for mit Vedkommende skal, under hvilken-

somhelst af de foreliggende Former, hvori denne Sag end kommer for, give den mit Ja, da jeg anseer Sagen selv for vigtigere end den Form, hvori den bliver gennemført.

Dyholm: Idet jeg skal bestræbe mig for at følge den sidste ærede Talers Exempel ved at fatte mig kort; slutter jeg mig gjerne til den næstsidste ærede Talers Dyringer med Hensyn til den Forkjærlighed, han tillægger os Danse for Middelveien, og jeg tør tilføie, den gyldne Middelvei. Den har jeg ogsaa bestræbt mig for at følge i denne Sag, ligesom jeg i det Hele troer at see en Middelvei mellem alle de modstridende Anskuelser, som her have gjort sig gjældende. Jeg for min Part kan saaledes ikke dele Frygten for, at Rusland, hvis Arveloven ophæves, ved en eventuel Afgjorelse skulde træde frem, til hvilket Resultat en æret Landssthingsmand (Kierregaard) ved et Regnestykke er kommen, og med 3 Stemmer eenstemmigt afgjøre Danmarks Skæbne, og ligesaa lidt troer jeg paa den anden Side at burde frygte for, at vi, naar Arveloven bliver staaende, da i slige eventuelle Tilfælde skulde blive overfaldne af en Hob Cognater, som vilde sønderlide vort Fædreland. Jeg troer paa den ene Side ingenlunde, at vor Stilling er saaledes ligeoverfor Europa, at vi kunne henveire europæiske Nødvendigheder ved vort Mod og vor Udholdenhed, men jeg troer heller ikke, at vi behøve at boie os som et villøst Folk for indtrædende tilsyneladende Nødvendigheder. Jeg troer ikke, at Ophævelsen af Arveloven skulde være nødvendig, forinden Prinds Christian af Glücksborg bestiger Thronen, som det eneste Børn for det gamle danske Rige og Dansteden, ligesaa lidt som jeg kan dele den Anskuelse, at det skulde have den største Hast med snarest muligt at faae Arveloven hævet. Jeg troer, at en æret Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Treschow), som har stillet nogle Endringsforslag til det foreliggende Hovedforslag, deler disse Anskuelser (Hør!), og det er ganske mod Sædvane, naar jeg ikke med al Erbødighed for hans større Dygtighed og Erfaring kan boie mig for hans Mening med Hensyn til enkelte Punkter i hans Forslag. Jeg kan saaledes ikke tilegne mig den Anskuelse, at der ingen Realitetsforskjellighed skulde være imellem det